

Nærøy kommune

Arkiv: V50
Saksmappe: 06/00207-2
Saksbehandler: Gunnar Dalen
Dato: 21.04.06

Utvalgssaksnr	Utvalg	Møtedato
053/06	Utvalg for drift og utvikling	04.05.06
072/06	Formannskapet	16.05.06

Sak:	Endring av lov 15.06.01 nr. 75 om veterinærer og annet dyrehelsepersonell - høring
Dok. (utsendt):	1. Høring av forslag til endring av lov 15.juni 2001 nr. 75 om veterinær og annet dyrehelsepersonell. 2.Høringsuttalelse fra Den norske Veterinærforening av 3.3.06.
Dok. (ikke utsendt):	

Rådmannens forslag til vedtak:

Nærøy kommune mener at staten fortsatt bør ha det overordnede ansvaret for å sikre en landsomfattende dyrehelsetjeneste.

Dagens ordning ved at det lokale mattilsynet administrerer ordningen med klinisk veterinærsvakt må videreføres.

Behandling i Utvalg for drift og utvikling - 04.05.2006:

Rådmannens forslag til vedtak enstemmig vedtatt.

Vedtak i Utvalg for drift og utvikling - 04.05.2006:

Nærøy kommune mener at staten fortsatt bør ha det overordnede ansvaret for å sikre en landsomfattende dyrehelsetjeneste.

Dagens ordning ved at det lokale mattilsynet administrerer ordningen med klinisk veterinærsvakt må videreføres.

Behandling i Formannskapet - 16.05.2006:

Som forslag til vedtak.

Vedtak i Formannskapet - 16.05.2006:

Nærøy kommune mener at staten fortsatt bør ha det overordnede ansvaret for å sikre en landsomfattende dyrehelsetjeneste.

Dagens ordning ved at det lokale mattilsynet administrerer ordningen med klinisk veterinærsvakt må videreføres.

Saksopplysninger

Noe av saksopplysningene er sakset fra uttalelser fra andre kommuner som en synes var relevant.

Høringsuttalelser fra kommunene er å finne på Internett under Landbruks- og matdepartementet sin hjemmeside. Pr. dato, 27.4, har 21 kommuner svart på høringsnotatet. Etter en opptelling mener 10 kommuner at staten fortsatt bør ha ansvaret for den kliniske veterinærtjenesten. To kommuner er i tvil. Resten (9) er positive på visse vilkår.

Landbruks- og matdepartementet skriver i høringsbrevet at det er behov for lovendringer i forbindelse med planlagt etablering av kommunalt ansvar for å sørge for tilfredsstillende tilgang på dyrehelsepersonell. Samtidig blir det kommunene som får ansvaret for klinisk veterinæravt. (Med klinisk veterinærtjeneste forstås tjenesteyting fra selvstendig næringsdrivende veterinær til dyreeiere). For at dette skal bli mulig foreslås å oppheve § 1 i lov av 15.juni 2001 om veterinærer og annet dyrehelsepersonell. Samtidig foreslås det en ny bestemmelse i § 3 a om kommunenes ansvar.

Det vises til vedlagt høringsnotat.

Det gjøres følgende sammenfatninger av det vesentligste innholdet:

Om lovforslaget:

*§1 annet ledd
Oppheves.*

*Ny § 3a. Kommunens ansvar
Kommunene skal sørge for tilfredsstillende tilgang på tjenester fra dyrehelsepersonell.*

Gjeldende rett:

I nåværende annet ledd i formålsparagrafen (§ 1) står det at staten har det overordnede ansvaret for å sikre en landsomfattende dyrehelsetjeneste.

Departementets forslag:

Departementets forslag om å oppheve § 1 annet ledd og fastsette ny § 3a, innebærer at statens ansvar blir overført til kommunene.

Loven fastsetter både bestemmelser om dyrehelsepersonellens yrkesutøvelse og bestemmelser som angår tilgjengelighet av tjenester fra slikt personell. Departementet er opptatt av at bestemmelsene som angår tilgjengelighet av tjenester forvaltes så nær brukerne som mulig.

Det er i dag staten som har et ansvar for å organisere og finansiere klinisk veterinæravt på kveld, natt og i helger og høytider. Fram til nylig har det vært både en klinisk veterinæravt og en spesialavt for kjæledyr. Dette skal heretter samordnes i en generell klinisk vaktordning som kan ta hånd om både dyr i landbruket samt hobby- og kjæledyr, og dette vil være den ordningen som kommunene vil overta.

Det er viktig å merke seg at ansvar for tiltak mot smittsomme dyresykdommer og oppfølging av dyrevernsaker følger av annet lovverk (matloven og dyrevernloven). Forvaltningen av disse oppgavene omfattes ikke av den foreslåtte ansvarsoverføringen, og vil fortsatt bli ivaretatt av Mattilsynet.

Hvordan kommunene skal sørge for tilfredsstillende tilgang på tjenester fra dyrehelsepersonell, vil det være opp til den enkelte kommune å bestemme. Videre vil det være opp til den enkelte kommune å vurdere hva som er en tilfredsstillende tilgang på tjenester fra dyrehelsepersonell, men det sies klart at det er en forutsetning at tjenesten skal omfatte en døgntilgang på en slik tjeneste. Departementet legger derfor til grunn at kommunenes ansvar for å sikre døgntilgang på tjenester fra dyrehelsepersonell normalt må ivaretas gjennom en organisert vaktordning.

Departementet antar at i strøk av landet med god dekning av dyrehelsepersonell, vil kommunens ansvar kun være relatert til tilgang på tjenester (vaktordning) i de tidsrom som ikke kan anses som ordinær arbeidstid for det aktuelle dyrehelsepersonellet.

Lovforslaget gir rom for ulike tilnærminger for kommunene. Det kan være aktuelt med interkommunalt samarbeid mellom to eller flere kommuner hvis forholdene ligger til rette for en slik ordning.

§ 26 Om klinisk vakt oppheves.

Gjeldende rett:

Gjeldende rett beskrives av departementet slik: Som hovedregel skal vakt deltakelse baseres på frivillighet, men loven gir også anledning til å pålegge veterinærer å delta i vaktordningen på visse vilkår.

Departementets forslag:

Departementet foreslår nå at det ikke lengre skal lovfestes en hjemmel til å pålegge veterinærer plikt til å delta i vaktordningen. I den grad kommunene vurderer det som nødvendig å sikre at veterinærer vil delta i en vaktordning, kan dette mer hensiktsmessig løses ved at dette avtales mellom kommunen og aktuelt personell. Kommunene står her fritt til å vurdere om de ønsker en avtaleregulering av elementer i vaktordningen eller om de ønsker å tilby veterinærene den godtgjørelsen for deltakelse som er aktuell etter de lokale forholdene. Dette foreslås ikke lovfestet.

Departementet foreslår derfor at § 26 oppheves, fordi de hensynene som vaktordningen skal ivareta omfattes av det ansvaret som kommunene foreslås gitt etter ny § 3a til å sørge for tilfredsstillende tilgang på tjenester fra dyrehelsepersonell.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Nytt lovbestemt ansvar for å sørge for tilfredsstillende tilgang på tjenester fra dyrehelsepersonell:

Dyrehelsepersonellet yter sine tjenester til brukerne som selvstendig næringsdrivende, slik at betaling for de konkrete tjenestene som blir ytt er et forhold mellom dyrehelsepersonellet og brukeren. De økonomiske og administrative kostnadene for kommunene av det nye lovpålagte ansvaret er derfor knyttet til de tiltakene som må iverksettes for å sørge for tilgjengelighet av de aktuelle tjenestene for brukerne. Departementet regner med at det vil bli behov for en viss økonomisk styrking utover de midler som allerede brukes av kommunene på frivillig grunnlag

(5-10 mill. kroner). Dette vil bli nærmere omtalt i kommuneøkonomiproposisjonen som legges fram våren 2006.

Overføring av eksisterende ansvar for klinisk veterinærvakt fra stat til kommune:

Det er i 2006 budsjettert med nær 80 mill. kroner til vaktordninger for veterinærer postert på statsbudsjettets kapittel 1115 post 70. Departementet anser at det vil være nødvendig med en moderat økning for å få en ordning for klinisk veterinærvakt som oppleves som tilfredsstillende forsvarlig.

Departementet uttrykker at både administrasjon av ansvaret for å bidra til tilfredsstillende tilgang på tjenester fra dyrehelsepersonell og administrasjon av en vaktordning for dyrehelsepersonellet, vil gi en del administrative kostnader for kommunene. Det tas sikte på at nødvendige administrative kostnader i kommunene skal kompenseres i forbindelse med ansvarsreformen.

Det heter til slutt at regjeringen har en ambisjon om at alle nye oppgaver som pålegges kommunal sektor skal være fullfinansiert. Landbruks- og matdepartementet tar sikte på at både midlene til klinisk veterinærvakt og midler knyttet til det nye ansvaret for tilgang på tjenester fra dyrehelsepersonell skal innlemmes i rammetilskuddet til kommunene, evt. etter øremerking av tilskuddet i en overgangsperiode. De økonomiske sidene av ansvarsreformen vil bli nærmere omtalt i kommuneøkonomiproposisjonen som legges fram våren 2006.

Departementet vil i samarbeid med KS beregne de administrative og økonomiske konsekvensene for kommunene, men ser gjerne at høringsinstansene kommenterer disse forholdene spesielt.

Vurdering

Det er grunn til å understreke den store betydning som en tilfredsstillende tilgang på tjenester fra dyrehelsepersonell har både for det omfattende husdyrholdet i Nærøy, men også for hobbydyr og kjæledyr som befinner seg i kommunen.

Omfanget av husdyrholdet i kommunen skulle tilsi at det er et godt grunnlag for å sikre sysselsetting for dyrehelsepersonell, og kommunens ansvar etter den foreslåtte ansvarsreformen antas i det alt vesentligste å være relatert til å sikre tilgang på tjenester (vaktordning) i de tidsrom som ikke kan anses som ordinær arbeidstid for det aktuelle dyrehelsepersonellet. En slik vaktordning må være dimensjonert slik at syke og skadde dyr sikres hjelp utenom ordinær arbeidstid. Samtidig må vaktordningen kunne ta seg av Mattilsynets ansvar om en tilfredsstillende lokal beredskap mot alvorlige smittsomme dyresykdommer og alvorlige dyrevernsaker.

Det er høyst uklart hvilke økonomiske og administrative konsekvenser lovendringen vil få for kommunen, og det foreligger ikke informasjon som i særlig grad kan bidra til å opplyse dette. Når det i høringsnotatet inviteres til å kommentere økonomiske og administrative konsekvenser så vill dette derfor måtte begrense seg til generelle kommentarer.

Det er grunn til å anta at denne ansvarsreformen vil påføre kommunen et vesentlig administrativt merarbeid og medføre betydelige økonomiske forpliktelser. Kostnadene knyttet til dette må i tilfelle kompenseres i sin helhet med statlig tilskudd. For at kommunene skal ha

mulighet til å bedømme nivået på kompensasjonen, er det nødvendig at et slikt tilskudd er øremerket i en overgangsperiode.

Konklusjon

I dag er altså veterinærtjenesten en statlig oppgave som forvaltes av Mattilsynet. Etter at det i februar 2006 ble inngått en landsomfattende avtale om klinisk veterinærvakt, så synes dagens ordning å fungere bra. Veterinærvakta omfatter kommunene Nærøy, Vikna og Leka.

Det synes noe unødvendig å bygge opp et nytt apparat i kommunene som skal ta seg av å administrere en ordning som fungerer bra og med fare for at den blir dårligere. Kommunene kan aldri få den fagkompetanse på området som Mattilsynet har.

Staten v/Mattilsynet kan i samarbeide med berørte kommuner, landbruksnæringen, m.fl. legge opp til den beste veterinærtjenesten i vårt område.

Vaktordning må sikre tilgang på veterinær til syke og skadde dyr, utenom ordinær arbeidstid. Det må være mest rasjonelt at samme veterinærvakt, i samråd med Mattilsynets, har ansvaret for en tilfredstillende lokal beredskap mot alvorlige smittsomme dyresykdommer og alvorlige dyrevernsaker.

Dagens ordning ved at det lokale mattilsynet administrerer ordningen med klinisk veterinærvakt, fører etter mitt syn, til at det opprettholdes et nært samarbeid med de privatpraktiserende veterinærene i området. Dette styrker fagmiljøet og kan bedre rekrutteringen av veterinærer til kommunen/området.

Mattilsynet har ekspertisen og den regionale forankringen. Kommune har ikke samme kompetanse, og ikke samme nærhet til tilsynsfunksjonene innen dyrehelsetilsyn og dyrevern.

Samlet sett bør det være mest rasjonelt at eksisterende ordning videreføres.